

OBTACZAJĄCY (2) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w ob-*); pierwsze a *pochylone*, drugie *jasne*.

sg m N obtaczający (1). ◇ pl G obtaczających (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Taki, który oblega [kogo] (1)* : Nie będzie mię strach tyfiacow ludu obtacających [!] mię [*Non timebo milia populi circumdantis me*]: powstań thylko Pánie Boże moy á zbaw mię. *Leop Ps 3/7*.

2. *Taki, który znajduje się wokół czegoś [co] (1)* : [*Szymon, syn Oniaszów*] Kościół zá wieku swoiego vmocnił. Od tego łowita wyfokość vgruntowaná/ y on wyfoki párkan obtaczający Kościół [*Et in impso fundata est altitudo duplex reparatio, excelsus circuitus templi*]. *BudBib Eccli 50/2*.

Synonim: 1. *oblężyciel*.

Cf **OBTACZAĆ**